

Hevur tú ein spurning ella onkran trupulleika, sum tú kundi ynskt tær at fingið viðgjordan í hesum teiginum,

Spyr Sosialin

Skriva til: Sosialurinn, postsmoga 76, 3800 Argir. Merk brævbjálvan »Spyr Sosialin«.

Rapport spleysað meg av?

Sálarfrøðingurinn:

Eg yvist í hvønn av hvørjum — sálarfrøðingin ella lógfrøðingin — eg skal skriva til, men eg eri so forsyndað, at eg neyvan eigi orð fyri tí.

Eg eri ein 45 ára gomul kona og skuldi skjótt havt silvurbrúðleyp saman við manninum, um eg ikki áðrenn stingi av frá honum.

Problemið er, at hann tyktist hava mist áhugan fyri mær.

Vit hava annars altíð havt tað so gott, kanska ikki so »spennandi«, men trygt og stabilt.

Seksuella samlív við hevur leingi verið minkandi, men vit eru heldur ikki heilt ung longur.

Í seinastuni er reiðiligur stöður komin í. Hann gongur líkasam í egnum heimi, tosar bert um tað mest neyðuga, um praktisk ting, og tá hann so legðist í annað kamar at sova, fekk eg av álvara illgruna um, at hann kanska hevði onkra aðra.

Men nú eina náttina eg hugdi inn til hansara, tendrað var, og eg trúði hann hevði gloymt at slökkja, fekk eg eina skelkandi uppliving og samstundis vissu fyri, hvussu áfátt var.

Hann lá og læs Ugens Rapport og var sjónliga væl til passar av hesum.

Síðani havi eg verið so mikið erg og hørn, at eg nær um havi mist svenin.

Eg havi leitað og funnið fleiri bløð, so tað hevur staðið leingi upp á. Eg trú annars at blaðið var bannað, men visir tað seg

nú, at hann er so útspekuleraður at hann fær tað sendandi við posti.

Blaðið kemur í einum ikki eyðýndum konvolutti. Eg havi lagt merki til hesar brævbjálvar, men harragud, hann fær so mong onnur yrkistíðarrit, og ikki eri eg von at bróta hansara post upp.

Eg dugi ikki at fata, at mín maður fær fragd úr hesum vána lesnaði. Innihaldið er jú spýggiligt, ónormalt, ja líkafram dýrrikt og perverst — fi for fjandan.

Eg kenni meg skelkaða og veit ikki míni dýrastu ráð.

Er tað í heila tikið loyvt at fáa blaðið sendandi?

Heldur sálarfrøðingurinn, at maður mín er avsporaður, og hví er hann blivin so vorðin nú?

Hann forsemir meg. Er tað ikki skilnaðargrund?

Og hvat við mær? Eg kenni meg havnaðan til frama fyri hesar teysarnar í blaðnum. Eg eri so kedd. Maðurin vil ikki tosa um spurningin, og ikki tori eg at tosa við nakran annan um hetta.

Vónsvikin

Um tað er loyvt at halda Rapport í Føroyum, og um undanfarsla í samlívnum er skilnaðargrund, má lógfrøðingur brævkassans duga betur at svara fyr enn undirritaði.

Men annars skilji eg stöðu tygara væl og kann bert vera púra samdur við tygum í, at Rapport ikki júst er uppbyggilgur lestnaður, og eg vildi enn tá hildið skaðiligt í tann mun óupplýst og óroynd fólk blint trúgva innihaldinum, sum

vanliga er nógu yvirarívið, sjáldan sambært veruliga samlív við kynjanna millum og er tessvegna lygn.

Men fyri dagdroymarar kann tað helst vera hentur eggjandi lesnaður.

Dagdroymar kemur vanliga fyr, tá ein ikki fær síni ynski ítekiliga nektaði. Soleiðis kann ósikkur pubertetsungdómur fyrgykla sær erotiska eygnu við at lesa einföld og ævintrýkend Novellublað, Amor-seriu-blæð o.t. og er tað eisini hugsandi, at eitt nú summir menn kunnu droyma seg til kynsligt eydnusemi við at lesa Rapport.

Fyrirgylkingarevni meniskjunnar eru stór og eru eisini týðandi partur av vanliga seksuallívnum. Tey kunnu vera nýtt soleiðis í einsemi uppiyvir seksuelt eggjandi lestnaði, men skuldi tað verið náttúrligari og hugaligari í veruleikanum saman við aðrari menniskju.

Tygum kenna tygum forsemdan. Tað nýtist ikki vera vegna lestnaðin hjá manninum. Tygum áttu at hugsað meira um, hví maður tygara er fallin til slíkt privatkent lív í staðin fyr at vera saman við tygum.

Tað at vera saman eigur ikki at vera nakð krav — krøv kunnu tvørturtmóti drepa hugin. Tað er her sum í so mongum øðrum fori hugurin, sum skal dríva verkið.

Tygum kenna, at Rapport hevur spleysað tygum av. Roynið tygum heldur at spleysað Rapport av. Kanska áttu tygum at gjørt meira burtur úr útsjónini og klæðnum, hóast eg sjálvsagt einki

Eyðun Joensen, sálarfrøðingur

Marjun Sigurdsdóttir, sosialráðgevi

Marnar Simonsen, lækni

Fríða Patursson, lógfrøðingur

kann vita um hvussu tygum fara tygum fram í gerandisdegnnum saman við manninum.

Ikki nýtist tygum heilt at líkjast teimum í Rapport og at fremja somu (ósonnu) gymnastisku brogd, men eitt sindur fiks undirklæði eru ikki fyr einki at rokna — eyguni skulu sum kunnugt eisini hava nakad.

Forspælið er í so máta umráðandi og ikki eigur ein at vera ov dleypandi. Nevnt kann til dømis vera, at í framkomnari hjúnarlagsviðgerð á seksuallívgerðarstovu, verður húsdenturin lagdur á at vekja áhuga og økja um

henda mest møgult og longst møgult, áðrenn áfast verður partanna millum. Og fram um alt eru líkindini fyr veruligari samtal partanna millum góð í samband við sexuella samveru, og tað tykir mær tørvu tykkum.

Ti eiga tygum ikki bert

at stúra og harmast, men umhugsa møgular orsøkir til tann vánaliga hjúnarlagsstáðin og saman við manninum royna allar hugsandi loysnir. Góða eyðnu við tí.

Ey Jo

Hvør skal gjalda dagpeningin?

Tá tú arbeiðir fyr timaløn í handli ella skrivstovu, men gerst sjúk, hvør skal so rinda dagpeningin — tað almenna ella arbeiðsgevarin?

Spurin

Sambært starvsfólkalógina eru fólk í fæstum arbeiði í handli og á skrivstovu starvsmenn, og tað er líkamikið um lønin verður goldin sum mánaðarløn ella timaløn. Sambært nevndu lóg og teir sáttmálar, id eru í tráð við hesa lóg, t.d. sáttmálin hjá S & K við arbeiðsge-

varnar, so er tað arbeiðsgevarin, id skal gjalda løn undir sjúku í ávísa tíð.

Eru tygum hinvegin fyríbils hjálparfólk ella t.d. gera reint nakrar tímar um vikuna, so koma tygum undir lógina um sjúkradagpening.

Er tað so, at tygum hava trupult við at fáa løn undir sjúku frá arbeiðsgevarinum, so skulu tygum venda tygum til Almennastovuna, sum so veitir tygum sjúkradagpening. Tað verður so upp til Almennastovuna at seta kravidd fram yvir fyr arbeiðsgevarinum.

Marjun

Ein millumloysn vit noyðast at góðtaka

— Hatta er ikki júst tað vit bóðu um, so vit noyðast at byrja við at spara, sigur Jógván Asbjørn Skaale, sjónvarpsstjóri um hyggjaragjaldið, sum nú er sett til 600 krónur.

Spurður hvat fór at verða spart, segði Jógván Asbjørn Skaale, at tað kund hann ikki sjálvur taka støðu til. Hann fór at seta seg í samband við Sjónvarpsstjórnina, so tey í felag kunnu finna eina samuliga loysn.

Eftir ætlanini skuldu tvey tíðindafólk setast, ein ítróttarmedarbeiðari og tvey fólk til at skipa fyri føroyskum barnasendingum. Síðan var ætlanin at nýta tryggjar árslønir til teksting av útendskum tilfari.

— Tað er greitt, at okkurt av hesum nú má rúka, men enn er ikki greitt, hvussu vit fara at skipa okkum.

— Við hyggjaragjaldi upp á 600 krónur missa vit 1 millión árliga, og tað er

helvtin av árslønunum, sum vit høvdu ætlað okkum at brúkt.

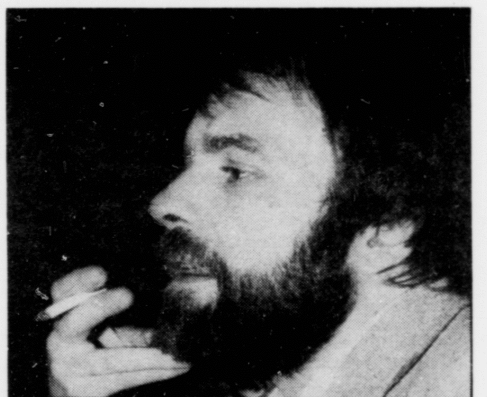
Upprunliga var ætlanin at seta 18 fólk í starv í Sjónvarp Føroya, men nú verður talið skert og tað fær ávirkan á føroyska senditilfarið.

Føstu útreiðslurnar eru settar til 3 mill. krónur. Eftir uppæddini á hyggi-

aragjaldinum eru 4,4 mill. krónur tókar, harav 1,4 mill. krónur nú eru til lønir og til at gera sendingar fyri.

Hvussu nógv fólk skulu setast afturat, visti Jógván Asbjørn Skaale ikki at siga í løtuni.

Dag.

Jógván Asbjørn Skaale, sjónvarpsstjóri